

Vastaus kirjalliseen kysymykseen digitaalisen kansallisen rokotuskortin käyttöönotosta ja toimista EU:n yhteisen rokotuskortin edistämiseksi

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimitannut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Sari Sarkomaan/ kok ym. näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 983/2020 vp:

Mihin toimiin hallitus ryhtyy sähköisen rokotuskortin perustamiseksi ja käyttöön ottamiseksi maassamme,

mitä toimia on jo tehty rokotustietojen saatavuuden helpottamiseksi ja sähköisen rokotuskortin edistämiseksi,

mihin toimenpiteisiin hallitus on ryhtynyt EU:n uusimpien rokotussuosittelujen ja sen pohjalta valmistellun rokotustiekartan johdosta ja

mihin toimenpiteisiin hallitus on ryhtynyt kansallisten rokotusrekisterien yhdenmukaistamiseksi ja EU:n yhteisen digitaalisen rokotuskortin edistämiseksi?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Rokotustietojen tallentaminen on välttämätöntä henkilöiden rokotussuojan varmistamiseksi, väestön rokotuskattavuuden seuraamiseksi sekä rokotteen tehon ja turvallisuuden arvioimiseksi.

Rokotustiedot talletetaan potilasasiakirjoihin sähköisinä (Sosiaali- ja terveysministeriön asetus rokotuksista, 149/2017, 7§), mutta tiedot ovat vielä osittain tekstimuodossa, mikä vaikeuttaa niiden hyödynnettävyyttä. Rokotustietoa kerätään myös Terveystietojen ja hyvinvoinnin laitoksen rekistereihin avohilmo-järjestelmän (avoterveydenhuollon hoitoilmoitukset) avulla. Tätä tietoa käytetään päätöksenteossa ja tutkimuksessa. Kansalaiset pystyvät katsomaan rokotustietojaan Omakanta-palvelun avulla (Sosiaali- ja terveysministeriön asetus terveydenhuollon valtakunnallisista tietojärjestelmäpalveluista, 165/2012, 2§). Tällä hetkellä tiedot näkyvät osana potilasasiakirjoja eivätkä erillisenä osiona.

Sosiaali- ja terveysministeriön suunnitelman mukaan rokotustiedot kerätään osana potilasasiakirjoja paremmin hyödynnettävässä muodossa Kanta-palveluun, josta niitä voidaan käyttää sekä johtamisen, tutkimuksen että kansalaisten tarpeisiin. Tällöin voidaan myös luopua erillisestä tiedonkeruusta rokotusrekisteriin ja kansalaisille pystytään tuottamaan selkeä näkymä omiin rokotustietoihin. Tämän edellytyksenä on kuitenkin 2016 uudistettujen tietosisältömäärittelyjen laajamittainen käyttöönotto palvelunantajien toimesta.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen terveydenhuollon valtakunnallisista tietojärjestelmäpalveluista (165/2012) 2 §:n mukaan rokotukset ovat niitä potilaan terveyden- ja sairaanhoidon kannalta keskeisiä tietoja, joiden tulee olla nähtävissä Omakanta-palvelusta. Sähköinen rokotuskortti toteutetaan Omakanta-palvelun yhteyteen hyödyntämällä Kanta-arkistoon tallennettuja rokotustietoja. Kela aloittaa tuottamaan rokotustietojen kattavaa koostetta Omakanta-palveluun vuoden 2021 aikana samana vuonna syntyneiden lasten osalta, joiden rokotustiedot on pääsääntöisesti kirjattu kansallisen tietosisältömääritelmän mukaisesti. Muiden henkilöiden osalta Omakanta-palveluun päivittyvät ensimmäisenä heille viimeksi annetut rokotukset. Jatkossa rokotustiedot on tarkoitus koostaa Omakanta-palveluun takautuvasti, jolloin tiedot aiemmin saaduista rokotuksista ovat käytettävissä myös iäkkäämmälle väestölle.

EU:n rokotustiekartalla oleva sähköinen rokotuskortti voidaan toteuttaa kansallisen sähköisen rokotuskortin avulla, kun eurooppalaiset määrittelyt saadaan valmiiksi. Eurooppalainen ratkaisu Covid-19 -rokotuksien osalta voidaan toteuttaa erillisenä ratkaisuna.

Helsingissä 25.1.2021

Perhe- ja peruspalveluministeri Krista Kiuru